

דף יז.

עין משפט א.

או"ח סימן שסב פעיף ה

עין לעיל דף טז: עין משפט אות א.ב.ג.

עין משפט ב.

או"ח סימן שסב פעיף ב

ג. תל גבוה חמשה טפחים ועשה עליו מחיצה חמשה שבזה השלימו לעשרה^ז, מותר לטלטל בתוכו דחשיבה מחיצה.

עין משפט ג.

או"ח סימן שעד פעיף א

א. ערבו דרך החלון או הפתח שבניהם ונסתם בשבת, מותרים להשתמש דרך גובה הכותל וחוריו^ה. אפי' אם ערב לשנה ונסתם הפתח ביום חול ונפתח בשבת^ט חוזר להיתרו, ולהרמב"ם בנסתם בשבת אסור לטלטל מחצר אחת לשניה^י אלא כל אחת לעצמה.

עין משפט ה.

חור"מ סימן עדר פעיף א

א. גוי שמכר שדה לישראל וקבל המעות ולא כתב לו השטר הרי הוא כהפקר וכל הקודם זוכה^כ.

ז. עירובין צ"ג, וה"ה חריץ עמוק חמשה ועשה לו מחיצה ה' דהוי מחיצה לטלטל בתוכו והוי כרה"י.

ח. מותרים מזו לזו באותה שבת, וכ"ש כל אחת לעצמה אפי' באותה שאין הערוב מונח בתוכה, והטעם שלא נתבטל הערוב על שבת זו כיון שהותר בתחלת השבת הותר לכל השבת.

ט. אפי' ביום שבת עצמו וכ"ש אם נפתח לפני ביה"ש לפני כניסת שבת, כיון שבעת הנחת הערוב שהניח לכמה שבתות או לשנה כולה היה הפתח מזו לזו וחל הערוב, ע"כ אף שבשבת אחרת היה סתום מתחלת השבת, מ"מ לא נתבטל, ומיד שנפתח אפי' בשבת חזר הערוב להתרו הראשון. מ"ב אות ד'.

והרמ"א הוסיף דאפי' סתם הפתח ביום חול במזיד ג"כ לא נתבטל, אבל הרמ"א וכמה אחרונים צדדו לאסור בסתם אותו במזיד דהוי כמבטלו בידים, ועיין במ"ב אות ה'.

י. והלכה כדעה ראשונה כסתמא בשו"ע מ"מ יש לחוש לדעת הרמב"ם.

כ. נתבאר בסי' קצ"ד בסיעפים ב' - ג', דאין קנין מגוי אלא בשטר, ומיהו הזוכה צריך להחזיר הדמים לישראל כפי מה שנתן לגוי, ואם ישנו משפט בין הגוים שלא קנהו אלא מי שנתן דמים הולכים אחר משפט זה. סמ"ע ס"ק א'.

הגה: עשרה תנאים התנה יהושע בארץ וכולן נוהגות אף בחו"ל.^ל

הגה: נחיל של דבורים שיצאו וישבו על אילן חבירו, י"א דיכול לקוץ^מ ענף מהאילן כדי להציל נחילו ונותן דמי הענף לבעל האילן, ויש חולקין.^נ

דף יז:

י"ד סימן שעד סעיף ג.

עין משפט א.

ג. מת מצוה היינו שמצאו בדרך או בעיר של עכו"ם, ואין לו קוברים וממקום שמצאו אינו יכול לקרוא לישראל שיענהו ויבא ויטפל בו ולקוברו, בכה"ג אסור לו לזוז משם ולהניח המת.

הגה: מת הנמצא ולא יודעים אם עכו"ם הוא או ישראל הולכים אחר רוב הנמצאים שם, אם אין דין קבוע^ס כמחצה על מחצה כגון בדרך דניידי^ע.

י"ד סימן שם סעיף ג.

עין משפט ב.ג.

ה. מת מצוה שמצאו אדם וקברו שם אפי' שלא ברשות וידיעת בעל השדה אסור לפנותו משם, שמת מצוה קונה מקומו^פ, וכל המוצאו קוברו במקומו^צ.

ל. וכתבם הרמב"ם בפ"ה מנזקי ממון הלכה ג'. והטור בסי' רע"ד. והם מגמ' בב"ק פ"א ע"א.

מ. טור בשם הרא"ש בב"ק פ"י סי' ט"ז.

נ. שם בשם הרי"ף וכן פסק הרמב"ם בפ"ו מגזילה הלכה י"ד.

ס. כגון שידוע שהיו כאן ט' עכו"ם ואחד ישראל ונהרג אחד מהן במקומו דהו"ל קבוע בזה לא הולכים אחר הרוב, אלא הוי כמחצה על מחצה, ולחומרא אין הכהן מטמא דהוי ספיקא ואזלינן לחומרא, אבל צריך לקוברו, ומ"מ אין הכהן מטמא לו מספק. ש"ך ס"ק ג'.

ע. באר הגולה.

פ. מבריות בב"ק דף פ"א ע"א וע"ב.

צ. כתב המהרש"ל מה שהיום אין נזהרין בזה כיון שאין הארץ שלנו, ואין לנו רשות לקבור בכל מקום, ואפי' אם נקבר יש חשש שהעכו"ם יוציאו אותו משם, ע"כ מוליכין אותו לבית הקברות. ש"ך ס"ק י'.

במה דברים אמורים במצאו מחוץ לתחום^ק, אבל מצאו בתוך התחום מביאו לבית הקברות, ואינו נקרא מת מצוה א"כ מצא ראשו ורובו.

ח"מ סימן עדר סעיף א

עיין לעיל דף יז: עין משפט אות ה

או"ח סימן קנה סעיף ה

עין משפט ד.ה.

ט. מי שהיה במדבר או במקום סכנה ואין לו מים פטור מנטילת ידיים^ר.

או"ח סימן שמו סעיף ב

עין משפט ז.

ב. יושבי אהלים או סוכות או מחנה שהקיפוהו במחיצה^ש, אין מטלטלין מאהל לאהל^ת עד שיערכו כלם.

אבל שיירא שהקיפוהו מחיצה אינם צריכים לערב כיון שכלם מעורבים ואין אהלים קבועים להם^א.

הגה: בתים שבספינה צריכים ערוב^ב, אע"פ שיש לספינה מחיצות, ואם אין

ק. מירושלמי פרק כהן גדול, ובנזיר דף נ"ו.

ר. אכל במים אחרונים חייב שזה משום סכנה, והגם שפטור ממים לנט"י צריך לכוון מפה על ידיו כמ"ש בסי' קס"ג, מ"ב אות ל"ו. ואם יש לו מים בצמצום כדי לשתות ורוצה להחמיר על עצמו וליטול רשאי, כה"ח אות ע"ג.

ש. היינו מחיצה גבוה עשרה טפחים שמקפת מסביב האהלים והסוכות.

ת. ה"ה מאהל לחצר בשטח שבתוך המחיצה.

א. ויש להם בתוך ההיקף אהלים לכל אחד בפני עצמו, אך כיון שאין אותם אהלים קבועים לדירה רק דרך ארעי בשעה שעומדים לנוח מעמידים אהל ולא נקרא חילוק דירות עי"ז, ועיין בביאור הגר"א בשם מפרשים שדעתם שעד עשרה הוי שיירא ומעל עשרה הוי מחנה וצריך עירוב, מ"ב אות י"ב.

ב. דלא גרע מיושבי אהלים. ואם אין בספינה רק בית אחד ושאר האנשים גרים בספינה עצמה א"צ ערוב כלל ומותר להוציא מן הבית הבודד לספינה ועיין בביאור הלכה. מ"ב אות י"ג.

ובלא עירוב כשיש כמה בתים בספינה השייכים לישראל אסור לטלטל מן הבתים לספינה, אבל בספינה עצמה מותר לטלטל בכולה כמו בחצר שמותר לטלטל בכלה גם בלא ערוב. מ"ב אות י"ד.